

**CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE**

**DECIZIE**

**07 septembrie 2022**

**mun. Chișinău**

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componență:

Președinte – Timofti Vladimir,

Judecători – Cobzac Elena și Plămădeală Ghenadie

a examinat admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de către avocatul Ciuru Igor în numele inculpatului Cazacu Igor, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 28 februarie 2022, în cauza penală privindu-l pe

**Cazacu Igor Xxxxx**, născut la xxxxx,  
domiciliat Xxxx.

**Termenul de examinare a cauzei:**

1. Prima instanță: 07.09.2015 - 22.05.2018;
2. Instanța de apel: 08.06.2018 - 12.02.2020;
3. Instanța de recurs ordinar: 01.06.2020 - 20.10.2020;
4. Instanța de apel: 20.11.2020 - 28.02.2022;
5. Instanța de recurs ordinar: 19.05.2022 - 07.09.2022.

Asupra admisibilității recursului în cauză, în baza actelor din dosar, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

**A C O N S T A T A T :**

1. Prin sentința Judecătoriei Drochia, sediul Rîșcani din 22 mai 2018, procesul penal în privința lui Cazacu Igor în baza art. 264 alin. (3) lit. b) Cod penal, a fost încetat pe motivul încălcării termenului de aflare a acestuia în calitate de bănuțit.

Acțiunea civilă înaintată de către succesorul părții vătămate Șcerban Inna în valoare de 100000 lei a fost respinsă.

În baza aceleiași sentințe, Cazacu Igor a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 266 Cod penal. În temeiul art. 60 alin. (1) lit. a) Cod penal, Cazacu Igor a fost eliberat de răspundere penală pe motivul expirării termenului de prescripție de tragere la răspundere penală.

2. Pentru a se pronunța instanța de fond a reținut că, Cazacu Igor este învinuit de faptul că la 29 octombrie 2014, aproximativ pe la ora 16:00, aflându-se la volanul pasagerului marfar de model „Xxxxx”, cu numărul de înmatriculare RS XXXXX, în apropierea bunului imobil cu numărul cadastral 71231200253, situat în intravilanul or. Costești, r-nul Rîșcani, pe când efectua manevra de deplasare cu spatele,

neasigurându-se că o poate face fără a crea un pericol sau un obstacol pentru ceilalți participanți la trafic, în rezultatul cărui fapt a lovit cu partea din spate a autovehiculului condus pe pietonul Șcerban Anatolie.

În rezultatul accidentului de circulație, pietonului Șcerban Anatolie, i-au fost cauzate, conform raportului de expertiză medico-legală nr. 203 „d” din 23 decembrie 2014: fracturi de coaste pe diferite linii anatomice; fractură de stern; hematorax bilateral - 1800 ml sânge lichid; fractură închisă a brațului stâng și a femurului drept; edem și tumifiere substanței creieroase; plăgi contuză pe regiunea occipitală; echimoze pe față, care după caracterul lor corespund categoriei vătămări corporale grave, periculoase pentru viață.

Moartea cet. Anatolie Șcerban a survenit în urma unui șoc posttraumatic posthemoragic, ca rezultat al traumatismului suportat.

Astfel, Cazacu Igor a încălcat prevederile pct. 41 (2) din Regulamentul circulației rutiere, aprobat prin Hotărârea Guvernului Republicii Moldova nr. 357 din 15.05.2009 care stabilesc că: conducătorul vehiculului care intenționează să se deplaseze cu spatele poate să înceapă manevra numai după ce s-a asigurat că o poate face fără a crea pericol sau un obstacol pentru ceilalți participanți la trafic. În cazurile în care câmpul vizual în spate este limitat, conducătorul trebuie să recurgă la ajutorul altei persoane, aflate în afara autovehiculului - încălcări, care sunt în legătură directă cu comiterea accidentului de circulație și consecințele survenite.

Acțiunile inculpatului Cazacu Igor de către organul de urmărire penală au fost încadrate în baza art. 264 alin. (3) lit. b) Cod penal, după indicii calificativi: *încălcarea regulilor de securitate a circulației rutiere de către persoana care conduce mijlocul de transport, încălcare ce a cauzat din imprudență decesul unei persoane.*

Instanța de fond a constatat că, tot, Cazacu Igor la 29 octombrie 2014, aproximativ pe la ora 16:00, după ce a condus pasagerul marfar de model „XXXXX”, cu numărul de înmatriculare RS XXXXX, în apropierea bunului imobil cu numărul cadastral 71231200253, situat în intravilanul or. Costești, r-nul Rîșcani, pe când efectua manevra de deplasare cu spatele, neasigurându-se că o poate face fără a crea un pericol sau un obstacol pentru ceilalți participanți la trafic, a lovit cu partea din spate a autovehiculului condus pe pietonul Șcerban Anatolie, cărui i-au fost cauzate, conform raportului de expertiză medico-legală nr.203 „d” din 23 decembrie 2014, vătămări corporale grave, periculoase pentru viață fapt în urma căruia ultimul a decedat.

Șoferul, Cazacu Igor nu a respectat întocmai cerințele art. 12 pct. lit. g) al Regulamentului Circulației Rutiere, aprobat prin Hotărârea Guvernului Republicii Moldova nr. 357 din 15.05.2009, care stabilește că „Conducătorul de vehicul implicat într-un accident în traficul rutier este obligat [...] să anunțe despre accident poliția și să rămână pe loc până la sosirea lucrătorilor de poliție”, a părăsit locul accidentului rutier.

Pe baza stării de fapt expuse mai sus, confirmată de probele administrate, instanța a reținut că, în drept, fapta inculpatului Cazacu Igor întrunește elementele constitutive ale infracțiunii prevăzute de art. 266 Cod penal, după indicii calificativi: *părăsirea locului accidentului rutier de către persoana care conducea mijlocul de transport și care a încălcat regulile de securitate a circulației sau de exploatare a mijloacelor de transport, dacă aceasta a provocat urmările indicate la art. 264 alin. (3) și (5) Cod penal.*

**3. Împotriva sentinței au declarat apeluri:**

**3.1.** procurorul prin care a solicitat casarea parțială a sentinței, în partea prin care s-a încetat procesul penal de învinuire a lui Cazacu Igor în baza art. 264 alin. (3) lit. b) Cod penal.

De asemenea, procurorul a solicitat casarea sentinței în latura acțiunii civile, în partea respingerii solicitării de încasare a cheltuielilor judiciare din contul inculpatului, precum și în partea dispunerii în privința corpurilor delictive.

În susținerea apelului declarat, acuzatorul de stat a menționat că, nu este de acord cu sentința instanței de fond, considerând-o ilegală și neîntemeiată. Apelantul a indicat că, instanța a dat o apreciere unilaterală și superficială probelor administrate, adoptând o sentință favorabilă inculpatului.

**3.2.** avocatul Beșliu Sergiu în numele lui Șcerban Ina, prin care a solicitat casarea sentinței, cu pronunțarea unei noi hotărâri, prin care Cazacu Igor să fie recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 264 alin. (3) lit. b) Cod penal. În baza aceste-i Legi, a solicitat să-i fie aplicată pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 7 ani, cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 4 ani. De asemenea, a solicitat admiterea acțiunii civile în sumă de 500 000 lei, cu titlu de compensare a prejudiciului moral. Aplicarea sechestrului pe mijloacele bănești aflate pe conturile bancare, precum și aplicarea sechestrului pe bunurile mobile și imobile ale inculpatului Igor Cazacu în limita valorii acțiunii în mărime de 500 000 lei.

Apelantul a indicat că, nu este de acord cu sentința instanței de fond, o consideră neîntemeiată și ilegală, or, instanța de fond în mod eronat a interpretat prevederile art. 63 alin. (2) pct. 3) Cod de procedură penală.

**3.3.** Potrivit apelului comun declarat de către avocatul Rohac Ion și inculpatul Cazacu Igor, apelanții unanim au solicitat casarea integrală a sentinței contestate, cu dispunerea rejudecării cauzei de către instanța de fond.

Apelanții au declarat că, nu sunt de acord cu sentința emisă, deoarece este una discriminatorie fiind luată o poziție părtinitoare părții acuzării. Instanța urma să cerceteze nemijlocit sub toate aspectele probele administrate în prezenta cauză. Instanța și-a depășit limitele jurisdicționale stipulate de art. 325 Cod de procedură penală, deoarece a satisfăcut ilegal demersul acuzării.

**4.** Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 12 februarie 2020, apelul comun declarat de către avocatul Rohac Ion și inculpatul Cazacu Igor a fost

respins ca nefondat, iar apelul procurorului Railean Sergiu și apelul avocatului Beșliu Sergiu în numele succesorului părții vătămate Șcerban Inna au fost admise, casată parțial sentința în latura penală și latura civilă, rejudecată cauza și pronunțată o nouă hotărâre potrivit modului stabilit pentru prima instanță după cum urmează:

Cazacu Igor a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 264 alin. (3) lit. b) Cod penal, și în baza acestei Legi i s-a stabilit pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 4 ani, cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 4 ani.

Conform art. 90 Cod penal, executarea pedepsei cu închisoarea aplicate lui Cazacu Igor a fost suspendată condiționat cu stabilirea perioadei de probațiune de 3 ani.

Acțiunea civilă înaintată de succesorul părții vătămate Șcerban Inna a fost admisă parțial.

S-a încasat de la Cazacu Igor în beneficiul succesorului părții vătămate Șcerban Inna prejudiciul moral în sumă de 150 000 lei.

S-a încasat de la Cazacu Igor în beneficiul statului cheltuielile de judecată în sumă de 2 250 lei.

Sechestrul pe camionul marfar de model „XXXXX” cu numărul de înmatriculare RS XXXXX a fost menținut pentru asigurarea executării acțiunii civile. În rest dispozițiile sentinței au fost menținute fără modificări.

**5.** Decizia instanței de apel a fost atacată cu recurs ordinar în temeiul art. 427 alin. (1) pct. 10) Cod de procedură penală de către procuror, prin care a solicitat casarea acesteia în partea stabilirii pedepsei și pronunțarea unei noi hotărâri prin care inculpatului să-i fie numită o pedeapsă sub formă de privațiune de libertate de 4 ani, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semideschis și cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 4 ani.

În motivarea celor solicitate, procurorul a susținut că, pedeapsa aplicată inculpatului este una prea blândă și care nu va atinge scopul pedepsei penale prevăzut de art. 61 Cod penal.

**5.1.** Împotriva deciziei a declarat recurs ordinar avocatul Ciuru Igor în numele inculpatului și ultimul, care în temeiurile art. 427 alin. (1) pct. 6), 8) și 11) Cod de procedură penală, a solicitat casarea deciziei, rejudecarea cauzei cu pronunțarea unei hotărâri prin care Cazacu Igor să fie achitat de sub învinuirea de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 266 Cod penal, iar în rest să fie menținută sentința primei instanțe.

În susținerea celor solicitate, recurenții au menționat că, motivarea soluției contravine dispozitivului hotărârii, or, indicând că instanța de apel a comis o eroare precum că nu a indicat Igor Cazacu, dar Boris Cazacu.

De asemenea, au susținut că instanța de apel nu a motivat în nici un mod soluția de menținere a sentinței în partea recunoașterii vinovăției inculpatului în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 266 Cod penal.

Totodată, recurenții au indicat că la caz există o cauză care înlătură răspunderea penală, or, urmărirea penală a fost efectuată în afara termenului legal, cu încălcarea prevederilor art. 63 Cod de procedură penală.

Mai mult, recurenții au susținut anonim că, în acțiunile inculpatului lipsesc elementele infracțiunii prevăzute de art. 266 Cod penal.

6. Prin decizia Colegiului penal lărgit al Curții Supreme de Justiție din 20 octombrie 2020 a fost respins ca inadmisibil recursul ordinar declarat de către procurorul în Procuratura de circumscripție Bălți, Pasat Liliana. A fost admis recursul ordinar declarat de către avocatul Ciuru Igor în numele inculpatului, casată total decizia Colegiului penal al Curții Apel Bălți din 12 februarie 2020 și dispusă rejudecarea cauzei de către aceiași instanță de apel, în alt complet de judecată.

6.1. În motivarea deciziei sale instanța de recurs ordinar a menționat că *referitor la recursul declarat de către procuror*, acesta critică decizia contestată în latura stabilirii pedepsei cu aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal, menționând că instanța de apel la stabilirea pedepsei nu a ținut cont de prevederile legale, de circumstanțele cauzei și a individualizat greșit pedeapsa, stabilindu-i o pedeapsă prea blândă.

De asemenea s-a menționat faptul că, instanța de apel s-a expus motivat și detaliat asupra faptului aplicării prevederilor art. 90 Cod penal, fiind suspendată condiționat executarea pedepsei lui Igor Cazacu pe o perioadă de probațiune de 3 ani, motivare pe care instanța de recurs a însușit-o și nu s-a expus repetat asupra acesteia.

*Referitor la recursul declarat de către avocatul Ciuru Igor în numele inculpatului și ultimul*, instanța de recurs ordinar a menționat că instanța de apel prin decizia menționată, îl recunoaște pe inculpat culpabil de comiterea infracțiunii prevăzută de art. 264 alin. (3) lit. b) Cod penal, însă a omis să se pronunțe asupra altui capăt de învinuire, și anume, de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 266 Cod penal, or, odată ce decizia a fost casată în latura penală, instanța de apel avea obligația să se pronunțe pe toate capetele de învinuire aduse inculpatului prin rechizitoriu în această cauză penală.

Mai mult decât atât, instanța de apel în partea descriptivă a deciziei a omis să se pronunțe asupra tuturor argumentelor invocate în cererile de apel, or, în apelul comun formulat de către avocatul Rohac Ion în numele inculpatului Cazacu Igor și ultimul, aceștia indică dezacordul cu condamnarea inculpatului, inclusiv, în baza învinuirii de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 266 Cod de procedură penală.

Cu referire la concluzia instanței de apel precum că, nu a fost încălcat termenul de aflare a lui Igor Cazacu în calitate de bănuț, deoarece ordonanța de recunoaștere în calitate de bănuț din 12 decembrie 2014 a fost emisă ulterior ordonanței de începere a urmăririi penale, iar ordonanța de punere acestuia sub învinuire a fost emisă la 11 martie 2015, fiind în termen de 3 luni, termen stipulat de art. 63 Cod de procedură penală, instanța de recurs ordinar a apreciat-o drept nefondată.

Or, ordonanța de punere sub învinuire a fost semnată de către procuror, avocat și Igor Cazacu la 30 martie 2015, fiind eronat datată cu data de 11 martie 2015, fapt de care nu a ținut cont instanța de apel (f. d. 162, vol. I).

7. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 28 februarie 2022, apelul comun al avocatului Rohac Ion și al inculpatului Cazacu Igor declarat împotriva sentinței Judecătorei Drochia sediul Rîșcani din 22.05.2018 a fost respins ca nefondat.

Apelul procurorului în Procuratura r. Rîșcani, Railean Sergiu și apelul avocatului Beșliu Sergiu în numele succesorului părții vătămate Șcerban Inna au fost admise, cu casarea sentinței, rejudecată cauza și pronunțată o nouă hotărâre potrivit modului stabilit pentru prima instanță după cum urmează:

Cazacu Igor a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 264 alin. (3) lit. b) Cod penal, și în baza acestei legi i s-a stabilit pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 4 (patru) ani, cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 4 (patru) ani.

Conform art.90 Cod penal, executarea pedepsei cu închisoarea aplicate lui Cazacu Igor s-a suspendat condiționat cu stabilirea perioadei de probațiune pe un termen de 3 (trei) ani.

Cazacu Igor a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 266 Cod penal.

În conformitate cu art. 389 alin. (4) pct. 3) Cod de procedură penală și art. 60 alin. (1) lit. a) Cod penal, Cazacu Igor a fost liberat de pedeapsa penală în legătură cu expirarea termenului de prescripție de atragere la răspundere penală.

Acțiunea civilă înaintată de succesorul părții vătămate Șcerban Inna a fost admisă parțial.

S-a încasat de la Cazacu Igor în beneficiul succesorului părții vătămate Șcerban Inna prejudiciul moral în sumă de 150000 (una sută cincizeci mii) lei.

S-a încasat de la Cazacu Igor în beneficiul statului cheltuielile de judecată în sumă de 2250 (două mii două sute cincizeci) lei.

Sechestrul pe camionul marfar de model „Xxxxx” cu numărul de înmatriculare RSAQ060 a fost menținut pentru asigurarea executării acțiunii civile.

**7.1.** Pentru a decide astfel, instanța de apel a considerat că vinovăția inculpatului Cazacu Igor în comiterea infracțiunilor incriminate este dovedită prin următoarele probe administrate, prezentate de acuzare, cercetate în instanța de fond și cercetate, verificate suplimentar în instanța de apel: procesul-verbal de sesizare despre săvârșirea infracțiunii, încheiat la 21.11.2014, prin care Șcerban Inna a cerut tragerea la răspundere penală a cet. Cazacu Igor (f.d. 20, Vol.I);

- raportul nr. 3614, despre internarea lui Șcerban Anatolie în secția de reanimare a IMSP „Spitalul raional Rîșcani” (f.d. 23, Vol.I), fiindu-i stabilită diagnoza primară politraumatism, șoc traumatic;

- procesul-verbal de cercetare la fața locului din 29.10.2014 cu planșa fotografică, prin care a fost examinat camionul „Xxxxx” nu nr./î RSXXXXXX (f. d. 27-31, Vol. I);
- procesul-verbal de cercetare la fața locului din 29.10.2014 cu planșa fotografică, prin care au fost examinate hainele în care era îmbrăcat Cazacu Igor (f.d. 32-34, Vol.I);
- procesul-verbal de cercetare la fața locului din 29.10.2014 cu planșa fotografică, prin care a fost examinată porțiunea de teren situată în or. Costești raionul Rîșcani (f.d. 35-40, Vol.I);
- procesul-verbal de constatare a infracțiunii depistate din 25.07.2016, prin care au fost examinate certificatele medicale predate benevol de către Șcerban Ina (f.d. 46-47, Vol.I);
- procesul-verbal de cercetare la fața locului din 11.11.2014 cu planșa fotografică, prin care a fost examinată o scurtă prezentată de către Cazacu Igor (f.d. 49-55, Vol.I);
- procesul-verbal de ridicare din 11.12.2014 cu fototabel, prin care a fost ridicat camionul de model „Xxxxx” cu nr./î RSXXXXXX (f.d. 82-85, Vol.I);
- ordonanță de ridicare cu procesul-verbal de ridicare (f. d. 86, Vol. I);
- procesul-verbal de examinare a obiectului automobilului, prin care a fost examinat camionul de model „Xxxxx” cu nr./î RSXXXXXX (f. d. 115-117, Vol.I);
- raportul de expertiză medico-legală nr.203 „D” din 22.12.2014. Conform raportului în cauză, moartea cet. A.Șcerban a survenit în urma unui șoc post-traumatic, posthemoragic ca rezultat al traumatismului suportat. La examinarea medico-legală a cadavrului s-au depistat leziuni corporale: fracturi de coaste pe diferite linii anatomice; fractură de stern; hematorax bilateral - 1800 ml sânge lichid; fractură închisă a brațului stîng și a femurului drept; edem și tumifiere a substanței creiereoase; plagă contuză pe regiunea occipitală; echimoze pe față, ce corespund categoriei vătămări corporale grave, periculoase pentru viață. Leziunile corporale sunt caracteristice unui accident rutier. Leziunile descrise mai sus se exclud de la căderea înălțimii propriului corp (f.d. 124, Vol.I);
- certificatul nr.362 SRL Sf. Luca, potrivit căruia la Șcerban Anatolie a fost stabilită diagnoza coxartroza gr. I pe stînga (f.d. 134, Vol.I);
- certificat nr.139 din 11.11.2014 eliberat de SRL „Incomed” de tratament cu recomandare (f.d. 135, Vol.I);
- informație de la CS Costești (f.d. 137, Vol.I);
- raportul procurorului Sergiu Răilean de autosesizare (f.d. 44-45, Vol.II);
- declarațiile depuse de succesorul părții vătămate Șcerban Inna și martorul Șevcenco Serghei în cadrul ședinței de examinare a apelurilor.

Prin urmare, în urma cercetării judecătorești, instanța de apel a considerat că vinovăția inculpatului Cazacu Igor în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 264

alin. (3) lit. b) Cod penal, a fost confirmată prin ansamblul de probe cercetate suplimentar de instanța de apel, probe ce au fost menționate mai sus.

Conținutul probelor menționate mai sus, care au fost analizate, confirmă cu certitudine săvârșirea faptei imputate lui Cazacu Igor ce întrunește elementele infracțiunii prevăzute de art. 264 alin. (3) lit. b) Cod penal și anume *încălcarea regulilor de securitate a circulației rutiere de către persoana care conduce mijlocul de transport, încălcare ce a cauzat din imprudență decesul unei persoane.*

Instanța de apel, în corespundere cu art.394 alin.(1) pct.1) Cod de procedură penală, a expus fapta penală comisă de inculpat, considerată ca fiind dovedită după cum urmează: la 29 octombrie 2014, aproximativ pe la ora 16:00, Cazacu Igor aflându-se la volanul pasagerului marfar de model „Xxxxx”, cu numărul de înmatriculare RSXXXXX, în apropierea bunului imobil cu numărul cadastral 71231200253, situat în intravilanul or. Costești, raionul Rîșcani, pe când efectua manevra de deplasare cu spatele, neasigurându-se că o poate face fără a crea un pericol sau un obstacol pentru ceilalți participanți la trafic, în rezultatul cărui fapt a lovit cu partea din spate a autovehiculului condus pe pietonul Șcerban Anatolie.

În rezultatul accidentului de circulație, pietonului Șcerban Anatolie, i-au fost cauzate, conform raportului de expertiză medico-legală nr.203 „d” din 23 decembrie 2014: fracturi de coaste pe diferite linii anatomice; fractură de stern; hematorax bilateral - 1800 ml sânge lichid; fractură închisă a brațului stâng și a femurului drept; edem și tumifiere substanței creieroase; plăgi contuză pe regiunea occipitală; echimoze pe față, care după caracterul lor corespund categoriei vătămări corporale grave, periculoase pentru viață.

Moartea cet. Șcerban Anatolie a survenit în urma unui șoc postraumatic, posthemoragic, ca rezultat al traumatismului suportat.

Astfel, Cazacu Igor a încălcat prevederile pct. 41 (2) din Regulamentul circulației rutiere, aprobat prin Hotărârea Guvernului Republicii Moldova nr. 357 din 15.05.2009 care stabilesc că: conducătorul vehiculului care intenționează să se deplaseze cu spatele poate să înceapă manevra numai după ce s-a asigurat că o poate face fără a crea pericol sau un obstacol pentru ceilalți participanți la trafic. În cazurile în care câmpul vizual în spate este limitat, conducătorul trebuie să recurgă la ajutorul altei persoane, aflate în afara autovehiculului - încălcări, care sunt în legătură directă cu comiterea accidentului de circulație și consecințele survenite.

Pe baza stării de fapt expuse mai sus, confirmată de probele administrate, instanța de apel a reținut că, în drept, fapta inculpatului Cazacu Igor întrunește elementele constitutive ale infracțiunii prevăzute de art. 264 alin. (3) lit. b) Cod penal după indicii calificativi - *încălcarea regulilor de securitate a circulației rutiere de către persoana care conduce mijlocul de transport, încălcare ce a cauzat din imprudență decesul unei persoane.*

Tot, Cazacu Igor, la data de 29 octombrie 2014, aproximativ pe la ora 16:00, după ce a condus pasagerul marfar de model „Xxxxx”, cu numărul de înmatriculare RS

XXXXX, în apropierea bunului imobil cu numărul cadastral 71231200253, situat în intravilanul or. Costești, raionul Rîșcani, pe când efectua manevra de deplasare cu spatele, neasigurându-se că o poate face fără a crea un pericol sau un obstacol pentru ceilalți participanți la trafic, a lovit cu partea din spate a autovehiculului condus pe pietonul Șcerban Anatolie, cărui i-au fost cauzate, conform raportului de expertiză medico-legală nr.203 „d” din 23 decembrie 2014, vătămări corporale grave, periculoase pentru viață fapt în urma căruia ultimul a decedat.

Șoferul Cazacu Igor, nu a respectat întocmai cerințele art. 12 pct. lit. g) al Regulamentului Circulației Rutiere, aprobat prin Hotărârea Guvernului Republicii Moldova nr. 357 din 15.05.2009, care stabilește că „*Conducătorul de vehicul implicat într-un accident în traficul rutier este obligat [... ] să anunțe despre accident poliția și să rămână pe loc până la sosirea lucrătorilor de poliție*”, a părăsit locul accidentului rutier.

Pe baza stării de fapt expuse mai sus, confirmată de probele administrate, instanța de apel a reținut că, în drept, fapta inculpatului Cazacu Igor întrunește elementele constitutive ale infracțiunii prevăzute de art.266 Cod penal, după indicii calificativi: *părăsirea locului accidentului rutier de către persoana care conducea mijlocul de transport și care a încălcat regulile de securitate a circulației sau de exploatare a mijloacelor de transport, dacă aceasta a provocat urmările indicate la art.264 alin.(3) și (5).*

Instanța de apel a considerat că soluția instanței de fond privind încetarea procesului penal de învinuire a lui Cazacu Igor în baza art. 264 alin. (3) lit. b) Cod penal pe motivul încălcării termenului de aflare a acestuia în calitate de bănuț, este eronată și neîntemeiată.

La emiterea concluziei, potrivit căreia pe caz sunt circumstanțe ce impun încetarea procesului penal de învinuire a lui Cazacu Igor în baza art. 264 alin. (3) lit. b) Cod penal, instanța de fond a dat o apreciere eronată circumstanțelor cauzei, considerând că speței îi sunt incidente dispozițiile art.391 alin.(1) pct.6 Cod de procedură penală.

La caz, argumentele invocate în sentința adoptată, prin care încetarea procesului penal s-a datorat încălcării termenului de aflare a lui Cazacu Igor în calitate de bănuț, nu s-a constatat. În continuarea ultimei expuneri, instanța de apel a stabilit că, ordonanța de recunoaștere a lui Cazacu Igor în calitate de bănuț din 12.12.2014 este un act emis ulterior ordonanței de începere a urmăririi penale.

Instanța de apel a specificat, că recunoașterea întârziată a lui Cazacu Igor în calitate de învinuit este un presupus viciu constatat de instanță, suplimentar invocat de partea apărării în apelul declarat pe caz. Continuitatea calității de bănuț este limitată în timp, în acest sens pct.3 alin.(2) art.63 al Codului de procedură penală stabilește următoarele: organul de urmărire penală nu este în drept să mențină în calitate de bănuț: persoana în privința căreia a fost dată o ordonanță de recunoaștere în această calitate - mai mult de 3 luni, iar cu acordul Procurorului General și al

adjuncților săi - mai mult de 6 luni. Același art.63 la alin.(7) prevede: calitatea de bănuit încetează din momentul ... emiterii de către organul de urmărire penală a ordonanței de punere sub învinuire.

Instanța de apel a respins soluția instanței de fond, constatând că ordonanța de punere sub învinuire a lui Cazacu Igor a fost emisă și semnată de către procuror la 11.03.2015, adică fără depășirea termenului admisibil de aflare a persoanei în calitate de bănuit, de 3 luni.

Instanța de apel a constatat, că privitor la termenul de punere sub învinuire, organul de urmărire penală s-a încadrat în termenul de 3 luni stipulat de legislator, astfel ordonanța de punere sub învinuire a fost emisă și semnată de procuror la 11.03.2015. Este de menționat că, la materialele cauzei nu sunt dovezi confirmative precum că, inculpatul s-ar fi prezentat în fața organului urmăririi penale în perioada 11.03.2015 până la 30.03.2015. În acest sens s-a invocat plângerea depusă în ordinea art.298 - 299 Cod de procedură penală (f.d.180, Vol.I), de către avocatul S.Prodan, la data de 30.03.2015, cu solicitarea de a fi scos de sub urmărirea penală inculpatul Ig. Cazacu, pe motiv că acesta este ținut în calitate de bănuit un termen de peste trei luni. Astfel, s-a constatat că, până la data de 30.03.2015, inculpatul Ig. Cazacu nu s-a prezentat în fața organului urmăririi penale. Faptul evitării prezentării a inculpatului în fața organului urmăririi penale se dovedește și prin raportul ofițerului urmăririi penale, prin care acesta informează că a efectuat citarea lui Ig. Cazacu, însă acesta nu s-a prezentat pentru data de 11.02.2015 (f.d.146, Vol.I).

În așa mod, nu poate fi apreciat faptul aducerii la cunoștință a ordonanței de punere sub învinuire din 11.03.2015 la data de 30.03.2015, ca omitere a termenului de 3 luni de aflare a lui Cazacu Igor în calitate de bănuit, în condiția în care ordonanța dată a fost adoptată de procuror în termenul de trei luni, prevăzut de legislația procesual penală. Luarea de cunoștință și semnarea ordonanței de punere sub învinuire din 11.03.2015, de către Cazacu Igor și avocatul acestuia la data de 30.03.2015, nu constituie încălcare, deoarece ordonanța a fost adusă la cunoștință la data prezentării învinuitului și apărătorului acestuia la organul de urmărire penală, fapt reglementat expres la art. 282 alin. (1) Cod de procedură penală.

Instanța de apel a reținut că, înaintarea acuzării inculpatului Ig. Cazacu în ziua prezentării acestuia în fața organului urmăririi penale, în baza ordonanței emise în termen legal, nu constituie repetare a procedurilor penale (principiul ne bis in idem), dar continuare a acestora. În circumstanțele descrise nu este posibilă anularea Ordonanței de punere sub învinuire din 11.03.2015, conform art.251 Cod de procedură penală.

Ținând cont de cele menționate mai sus, instanța de apel a conchis în privința legalității procesului penal pornit în privința lui Cazacu Boris în baza art. 264 alin. (3) lit. b) Cod penal. Activitatea desfășurată de organele de urmărire penală la faza urmăririi penale, cât și pe parcursul judecării cauzei penale, nu înregistrează careva erori sau omisiuni.

Totodată, instanța de apel a constatat temeiurile de încetare a procesului penal de învinuire a lui Cazacu Igor în baza art. 266 Cod penal, așa cum, la caz sunt întrunite condițiile pentru aplicarea art. 53 lit. g) Cod penal, potrivit căruia, persoana care a săvârșit o faptă ce conține semnele componente de infracțiune poate fi liberată de răspundere penală de către procuror în cadrul urmăririi penale și de către instanța de judecată la judecarea cauzei în cazurile: ...prescripției de tragere la răspundere penală.

Potrivit art. 332 alin. (1) Cod de procedură penală, în cazul în care, pe parcursul judecării cauzei, se constată vreunul din temeiurile prevăzute în art.275 pct. 5)-9), 285 alin.(1) pct.1),2),4),5), precum și în cazurile prevăzute în art.53-60 din Codul penal, instanța, prin sentință motivată, încetează procesul penal în cauza respectivă.

În continuare instanța de apel a reținut, că infracțiunea comisă de către Cazacu Igor prevăzută de art. 266 Cod penal, potrivit reglementărilor expuse la art. 16 alin. (2) Cod penal, face parte din categoria infracțiunilor ușoare, iar în conformitate cu art. 60 alin. (1) lit. a) Cod penal, persoana se liberează de răspundere penală dacă din ziua săvârșirii infracțiunii au expirat următoarele termene: ... 2 ani de la săvârșirea unei infracțiuni ușoare.

Deci, s-a constatat, că fapta infracțională a inculpatului Cazacu Igor, încadrată în baza art. 266 Cod penal - infracțiune ușoară, a fost săvârșită la 29.10.2014, de la comiterea acesteia au trecut mai mult de 2 ani, fapt ce a determinat instanța de apel de a libera de pedeapsa penală în acuzația adusă lui Cazacu Igor, în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 266 Cod penal, în legătură cu expirarea termenului de prescripție de tragere la răspundere penală.

Instanța de apel a conchis în privința existenței temeiurilor de a supune pe Cazacu Igor pedepsei penale. Constatând ca fiind dovedită integral vinovăția lui Cazacu Igor în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 264 alin. (3) lit. b) Cod penal, instanța de apel la stabilirea categoriei și termenului pedepsei penale a dat deplină eficiență dispozițiilor Codului penal ce țin de scopul pedepsei penale într-u restabilirea echității sociale și prevenirea comiterii crimelor analogice atât de către inculpat, cât și de alți membri a societății, urmând să conștientizeze, că orice faptă prejudiciabilă va fi contracarată de lege, persoana ce a comis-o fiind supusă pedepsei penale, astfel fiind dobândit scopul înfăptuirii justiției.

Instanța de apel a luat în considerație prevederile art.7, 61, 75, 90 Cod penal.

Instanța de apel la stabilirea măsurii de pedeapsă a ținut cont de: scopul pedepsei penale întru restabilirea echității sociale, corectarea vinovatului și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni; de criteriile generale de individualizare a pedepsei penale, ce țin de gravitatea infracțiunii săvârșite, urmările prejudiciabile, motivul săvârșirii infracțiunii, de persoana celui vinovat; de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, a reținut că corectarea și reeducarea lui Cazacu Igor este posibilă în condițiile aplicării pedepsei sub formă de închisoare pe

un termen de 4 ani, cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 4 ani.

În temeiul art.90 Cod penal, s-a dispus suspendarea condiționată a executării pedepsei sub formă de închisoare de către Cazacu Igor, cu stabilirea în acest sens a perioadei de probă de 3 ani.

Conducându-se de prevederile art.61, 75 Cod penal, instanța de apel a considerat că Cazacu Igor poate fi corectat și reeducat în condițiile aplicării unei pedepse sub formă de închisoare și a pedepsei complementare conform legii, cu stabilirea unui termen de probă de 3 ani. Dat fiind faptul că inculpatul este la prima abatere de la legea penală, instanța de apel a considerat că suspendarea condiționată a executării pedepsei cu închisoare și instituirea unui termen de probă în acest sens, are să fie o măsură suficientă și justă pentru restabilirea echității sociale.

Instanța de apel a conchis că în cererile de apel atât avocatul Beșliu Sergiu, cât și acuzatorul de stat, au solicitat admiterea acțiunii civile înaintată de către succesorul părții vătămate Șcerban Inna.

Conform materialelor cauzei penale, la 02.02.2015 succesorul părții vătămate Șcerban Inna a înaintat o cerere (f.d.138 Vol. I), prin care a solicitat să fie recunoscută în calitate de parte civilă și să fie încasat din contul inculpatului dauna morală în sumă de 100 000 (una sută mii) lei. Prin ordonanța din 02.02.2015 (f.d.139), organul de urmărire penală a recunoscut-o pe Șcerban Inna în calitate de parte civilă. Din cele din urmă reiese, că Șcerban Inna are vocație de a deveni parte civilă și este în drept de a pretinde compensarea prejudiciului moral, cauzat prin infracțiune de la inculpatul Cazacu Igor. Fiind audiată în cadrul ședinței instanței de apel, succesorul părții vătămate Șcerban Inna a solicitat încasarea din contul inculpatului a daunei morale în sumă de 500 000 (cinci sute mii) lei.

Instanța de apel, în funcție de caracterul și gravitatea suferințelor psihice cauzate succesorului părții vătămate, de gradul de vinovăție al făptuitorului și de măsura în care compensarea poate aduce satisfacerea succesorului părții vătămate Șcerban Inna, urmărind scopul ca evaluarea să nu fie una subiectivă ori pentru a nu se ajunge la o îmbogățire fără just temei, a considerat că suma de 500 000 (cinci sute mii) lei este o despăgubire exagerată pentru dauna morală suportată de Șcerban Inna.

Instanța de apel a apreciat că quantumul daunei morale cauzate succesorului părții vătămate urmează a fi valorificat în suma de 150 000 (una sută cincizeci mii) lei, întrucât în procesul penal acțiunea civilă este o modalitate de reparare a prejudiciului cauzat prin infracțiune, iar repararea prejudiciilor morale în caz de deces prezintă o modalitate distinctă, care constă în dreptul persoanelor apropiate victimei decedate, la repararea propriului lor prejudiciu afectiv, rezultat din lezarea sentimentelor de afecțiune. Fapta infracțională a inculpatului a cauzat prejudiciu moral lui Șcerban Inna, exprimat prin suferințe psihice intervenite de pe urma conștientizării de către cea din urmă a curmării vieții soțului său. În plus, ca urmare a decesului lui Șcerban Anatolie, inculpatul a manifestat o atitudine indiferentă față

de familia acestuia și nu a intenționat să contribuie măcar cu susținerea financiară a acesteia după incidentul produs.

Instanța de apel a considerat întemeiată cerința procurorului, privind încasarea cheltuielilor judiciare în sumă de 2250 lei din contul inculpatului în beneficiul statului.

Instanța de apel a menționat că prevederile art. 227, 229 Cod de procedură penală, servesc temei de admitere a solicitărilor formulate de procuror în cererea de apel. Instanța de apel a constatat că, cheltuielile judiciare, în suma pretinsă de procuror spre a fi încasată de la inculpat, se datorează efectuării măsurilor de constatare medico-legală pe caz, în urma cărora s-a întocmit raportul de expertiză medico-legală nr.203 „D” din 23.12.2014 și raportul de expertiză medico-legală nr.84 din 28.04.2015.

Cît ține de apelul comun declarat de avocatul Ion Rohac și inculpatul Cazacu Igor Boris, instanța de apel a respins argumentele invocate, considerând apelul declarativ.

Instanța de apel a atestat o argumentare formală a unor argumente în temeiul cărora se solicită casarea sentinței contestate și remiterea cauzei la rejudecare.

Instanța de apel a menționat că cerința de remitere a cauzei la rejudecare este catalogată ca o tentativă de tergiversare a cauzei penale de către partea apărării, urmărind scopul parcurgerii repetate a examinării cauzei în instanța de fond. Temeiurile de remitere a cauzei la rejudecare sunt prevăzute exhaustiv la art.415 alin.(1) pct.3 Cod de procedură penală. Partea apărării pretinde că examinarea cauzei penale în prima instanță a avut loc cu încălcarea prevederilor art.33-35 Cod de procedură penală. Instanța de apel, analizând conținutul materialelor cauzei nu a identificat careva date ce indică asupra nepărtinirii judecătorului care a examinat prezenta cauză. Pe perioada judecării cauzei penale, nu au fost înaintate careva cereri de recuzare a judecătorului și nici declarații de abținere, depuse de către cel din urmă, nu au fost atestate. În cele din urmă, s-a concluzionat că judecata în prima instanță a avut loc cu participarea unui judecător compatibil.

**8.** Împotriva deciziei instanței de apel declară recurs ordinar avocatul Ciuru Igor în numele inculpatului, prin care indicând temeiurile prevăzute de art. 427 alin. (1) pct. 8), 11) Cod de procedură penală, solicită casarea deciziei atacate, rejudecarea cauzei cu pronunțarea unei noi hotărâri prin care Cazacu Igor să fie achitat de capătul de acuzare privind comiterea infracțiunii prevăzute de art. 266 Cod penal, iar în rest să fie menținută sentința primei instanțe.

În susținerea celor solicitate, recurentul menționează că, nu au fost întrunite elementele infracțiunii în privința comiterii de către Cazacu Igor a infracțiunii prevăzute de art. 266 Cod penal – temei prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală și există o cauză de înlăturare a răspunderii penale – temei prevăzut de art.427 alin. (1) pct. 11) Cod de procedură penală.

De asemenea, avocatul a susținut că instanța de apel nu a motivat în nici un mod soluția de menținere a sentinței în partea recunoașterii vinovăției inculpatului în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 266 Cod penal, menționând că, în acțiunile inculpatului lipsesc elementele infracțiunii prevăzute de art. 266 Cod penal.

Totodată, recurentul indică că la caz există o cauză care înlătură răspunderea penală, or, urmărirea penală a fost efectuată în afara termenului legal, cu încălcarea prevederilor art. 63 Cod de procedură penală. Instanța de apel în mod ilegal a casat soluția primei instanțe privind încetarea procesului penal pornit în privința lui Cazacu Igor învinuit în comiterea infracțiunii prevăzute de art.264 alin.(3) lit.b) Cod penal, deoarece în speță există alte circumstanțe care exclud sau condiționează pornirea urmăririi penale și tragerea la răspundere penală în temeiul art.391 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală.

Apărarea mai menționează că datorită faptului că pe parcursul urmăririi penale au fost comise mai multe erori și încălcări de procedură privind punerea sub învinuire și înaintarea acuzații lui Cazacu Igor, acestuia din urmă i-a fost lezat dreptul la un proces echitabil, inclusiv dreptul de a nu fi urmărit de 2 sau mai multe ori pentru aceeași faptă - non bis in idem.

**9.** Pe marginea recursului declarat de avocatul Ciuru Igor în numele inculpatului, avocatul succesorului părții vătămate Șcerban Ina, Beșliu Sergiu și procurorul au depus referințe prin care au solicitat inadmisibilitatea acestuia, ca fiind vădit neîntemeiat și lipsit de temeiuri legale.

**10.** *Examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal concluzionează inadmisibilitatea acestuia din următoarele considerente:*

În conformitate cu art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, este în drept să decidă inadmisibilitatea acestuia în cazul în care constată că argumentele invocate în recurs sânt vădit neîntemeiate.

În sensul art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel.

Erorile de drept pot fi erori de drept formal sau procesual și erori de drept material sau substanțial. Instanța de recurs verifică dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

Colegiul penal lecturând textul recursului reține că, de către recurent se indică faptul că, prin probele administrate nu a fost confirmată vinovăția inculpatului Cazacu Igor privind comiterea infracțiunii prevăzute de art. 266 Cod penal, invocând temeiul de casare ce se încadrează în pct. 8) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, care stipulează că „*hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului*

*pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel atunci când nu au fost întrunite elementele infracțiunii” și „că există o cauză de înlăturare a răspunderii penale” – temei prevăzut la art. 427 alin. (1) pct. 11) Cod de procedură penală.*

Colegiul penal menționează că, solicitarea invocată de avocat de a fi menținută sentința primei instanțe în partea încetării procesului penal în privința lui Cazacu Igor în baza art. 264 alin. (3) lit. b) Cod penal, pe motivul încălcării termenului de aflare a acestuia în calitate de bănuț, este neîntemeiată și lipsită de temeiuri legale.

Astfel, argumentul recurentului că *la caz există o cauză care înlătură răspunderea penală, or, urmărirea penală a fost efectuată în afara termenului legal, cu încălcarea prevederilor art. 63 Cod de procedură penală*, Colegiul penal îl consideră neîntemeiat și menționează că instanța de apel în decizia sa (f.d. 33-34, vol. IV) s-a expus pe larg și legal în privința acestuia, instanța de recurs însușește argumentul dat, temei de a interveni în decizia atacată nu există. Or, prin ordonanța din 12.12.2014 Cazacu Igor a fost recunoscut în calitate de bănuț, iar ordonanța de punere sub învinuire a lui Cazacu Igor a fost emisă și semnată de către procuror la 11.03.2015, adică fără depășirea termenului admisibil de aflare a persoanei în calitate de bănuț, de 3 luni. Respectiv, organul de urmărire penală s-a încadrat în termenul de 3 luni stipulat de legislator, astfel ordonanța de punere sub învinuire a fost emisă și semnată de procuror la 11.03.2015. Prin urmare, nu poate fi apreciat faptul aducerii la cunoștință a ordonanței de punere sub învinuire din 11.03.2015 la data de 30.03.2015, ca omitere a termenului de 3 luni de aflare a lui Cazacu Igor în calitate de bănuț, în condiția în care ordonanța dată a fost adoptată de procuror în termenul de trei luni, prevăzut de legislația procesual penală. Luarea de cunoștință și semnarea ordonanței de punere sub învinuire din 11.03.2015, de către Cazacu Igor și avocatul acestuia la data de 30.03.2015, nu constituie încălcare, deoarece ordonanța a fost adusă la cunoștință la data prezentării învinuitului și apărătorului acestuia la organul de urmărire penală, fapt reglementat expres la art. 282 alin. (1) Cod de procedură penală.

Totodată, instanța de recurs consideră, că decizia instanței de apel cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, în sensul că argumentele pe care instanța de apel le-a expus în partea descriptivă a deciziei, echivalează cu o motivare conformă rigorilor și exigențelor din art. 6 CEDO.

La fel, argumentul recurentului precum că *inculpatului i-a fost lezat dreptul la un proces echitabil, inclusiv dreptul de a nu fi urmărit de 2 mai multe ori pentru aceeași faptă - non bis in idem*, Colegiul penal reține că este neîntemeiat și menționează în acest sens, că principiul non bis in idem interzice urmărirea penală sau judecarea unei persoane de două ori pentru „aceeași infracțiune”. În hotărârea Sergey Zolotukhin împotriva Rusiei (MC), Curtea a admis că, în trecut, a pronunțat diverse abordări, în cadrul cărora a pus accent fie pe caracterul identic al faptelor, independent de încadrarea lor juridică („același comportament”, idem factum,

Gradinger împotriva Austriei pct. 55), fie pe încadrarea juridică, admitând că aceleași fapte puteau constitui infracțiuni diferite („concurso idéal d'infractions” - concurs ideal de infracțiuni, Oliveira împotriva Elveției, pct. 25- 29), fie pe existența sau inexistența unor „elemente esențiale” comune celor două infracțiuni (Franz Fischer împotriva Austriei). După ce a examinat sfera de aplicare a dreptului de a nu fi judecat sau pedepsit de două ori pentru aceeași infracțiune, astfel cum este enunțat în diferite instrumente internaționale (Pactul internațional cu privire la drepturile civile și politice, Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene, Convenția americană a drepturilor omului) și a subliniat că abordarea care pune accent pe încadrarea juridică a celor două infracțiuni este prea restrictivă în ceea ce privește drepturile unei persoane, Curtea a considerat că art.4 din Protocolul nr.7 trebuie interpretat ca interzicând urmărirea penală sau judecarea unei persoane pentru o a doua „infracțiune”, în măsura în care aceasta are la bază *fapte identice sau fapte care sunt „în esență” similare* celor care sunt la originea primei infracțiuni [pct. 79-82, a se vedea și A și B împotriva Norvegiei (MC), pct. 108]. Aceasta a precizat că punctul de pornire pentru examinarea aspectului dacă faptele din cele două proceduri sunt identice sau sunt în esență aceleași ar trebui să fie compararea expunerii faptelor care fac obiectul infracțiunii pentru care reclamantul a fost deja judecat cu expunerea faptelor legate de a doua infracțiune de care a fost acuzat acesta [Sergey Zolotukhin împotriva Rusiei (MC), pct. 83]. A subliniat că este irelevant care părți ale noilor acuzații sunt în cele din urmă reținute sau respinse în procedura ulterioară, deoarece art. 4 din Protocolul nr. 7 enunță o garanție împotriva unei noi acțiuni penale sau riscului unei noi acțiuni penale, și nu o interdicție privind o a doua condamnare sau o doua achitare. A statuat că trebuie așadar să examineze faptele care constituie un ansamblu de circumstanțe factuale concrete, care implică același făptuitor și sunt indisolubil legate între ele în timp și în spațiu, existența acestor circumstanțe trebuind să fie demonstrată pentru a putea fi pronunțată condamnarea sau pentru ca noi acțiuni penale să poată fi puse în mișcare (pct. 83-84).

La fel, Colegiul penal menționează că în cauza Tsonyo Tsonev împotriva Bulgariei (nr.2), Curtea, la fel a hotărât că reclamantul a fost condamnat de două ori – prima dată în cadrul procedurii administrative, apoi în cadrul procedurii penale – pentru același comportament, aceleași fapte și aceeași infracțiune, fiind încălcat art.4 din Protocolul nr. 7 (pct. 52-57). Astfel, la caz principiul *non bis in idem* nu este aplicabil.

Prin urmare, în cauza supusă judecării nu se constată erori și încălcări de procedură privind punerea sub învinuire și înaintarea acuzației lui Cazacu Igor, așa cum indică recurentul.

Totodată, verificând probatoriul administrat în cauză prin prisma opiniei recurentului, în sensul că nu a fost dovedită vinovăția lui Cazacu Igor în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 266 Cod penal, Colegiul o consideră ca neîntemeiată.

Conform art. 414 Cod de procedură penală, instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate pe baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din dosar, poate administra, la cererea părților orice probe noi și poate da o nouă apreciere probelor din dosar.

Colegiul penal reține, că instanța de apel judecând cauza și verificând probele în ședința de judecată a motivat detaliat și clar soluția adoptată în urma propriei analize și examinări coroborate a probelor ce au servit ca temei pentru soluționarea laturii penale a cauzei, precum și a elementelor de fapt pe care se sprijină soluția de condamnare dispusă în cauză, expunându-se argumentat din care motive a ajuns la concluzia de recunoaștere a vinovăției de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 266 Cod penal.

Instanța de apel și-a argumentat soluția prin faptul că, din declarațiile martorilor și din probele materiale prezentate în cauză, cert se demonstrează comiterea de către inculpat a infracțiunii prevăzute de art. 266 Cod penal, probe care sânt descrise amănunțit în hotărârea judecătorească.

Instanța de recurs relevă, că argumentele recurentului invocate în recurs, referitor la nevinovăția inculpatului de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 266 Cod penal au fost obiect de dispută în cadrul instanței de apel, pe care Colegiul le însușește, fapt ce vine în corespundere cu jurisprudența CEDO, care în pct. 37 a hotărârii sale în cauza *Albert vs. România* din 16.02.2010, statuează că, art. 6 par. 1 din Convenție, deși obligă instanța să își motiveze deciziile, acest fapt nu poate fi înțeles ca impunând un răspuns detaliat pentru fiecare argument (*Van de Hurk vs. Olanda*, 19 aprilie 1994, pct. 61), cu toate acestea procesul echitabil necesită ca o instanță internă, fie prin însușirea motivelor furnizate de o instanță inferioară, fie prin alt mod, să fie examinate chestiunile esențiale supuse atenției sale.

Astfel, instanța de apel reținând circumstanțele de fapt ale cauzei și-au motivat concluzia prin cumulul de probe administrate în cauză, cărora le-au dat o apreciere justă și obiectivă, prin prisma art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității, veridicității și coroborării reciproce, stabilind cu certitudine toate aspectele de fapt și de drept.

Așadar, în contextul celor expuse, Colegiul penal conchide că, concluziile la care a ajuns instanța de apel privitor la calificarea acțiunilor în baza art. 266 Cod penal și vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 264 alin. (3) lit. b) Cod penal și pedeapsa stabilită acestuia sunt corecte și corespund materialului probator.

Din acest punct de vedere se atestă că, de fapt, în cauză nu s-au comis erorile de drept prevăzute în pct. 8), 11) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, din care considerent se dispune inadmisibilitatea recursului declarat de avocatul Ciuru Igor în numele inculpatului ca fiind vădit neîntemeiat.

**11.** În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

**DECIDE :**

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către avocatul Ciuru Igor în numele inculpatului Cazacu Igor, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 28 februarie 2022, în cauza penală privindu-l pe **Cazacu Igor Xxxxx**, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la **06 octombrie 2022.**

Președinte

Timofti Vladimir

Judecătorii

Cobzac Elena

Plămădeală Ghenadie